

μεγίστην υπόληψιν ὁ ἀδάμας, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐτρεφαν οἱ ἐντόπιοι δεισιδαιμονικὴν ἰδέαν, (ἴχνη τῆς ὁποίας μένεν ἕως τὴν σήμερον), ὅτι εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ θεραπεύῃ ἀσθενείας, καὶ νὰ καθησυχάζῃ οἰκιακὰς ἐριδας, ἐνῶ ἦτο φυλακτήριον ἰσχυρότατον ἀπὸ φάρμακα, φρενοληψίαν, βασκανίαν, ἐπιφθὰς, βορβόλακας καὶ στοιχεῖα.

Εἰς τρία κυριώτερα εἶδη κόπτονται συνήθως οἱ ἀδάμαντες, καλούμενοι ἔκλαμπροι, ῥοδοειδεῖς, ἔτραπεξοειδεῖς. Κόπτονται δὲ οἱ μὲν ἔκλαμπροι ἀδάμαντες γενικῶς ἀπὸ τῆς φύσει κρυσταλλωμένους, οἱ δὲ ῥοδοειδεῖς ἀπὸ τοῦς στρογγύλους. Οἱ πρῶτοι, κεκομμένοι ὄντες καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἔχουν λαμπρότητα μεγάλην· ὄθεν καὶ ἔκλαμπροι ὠνομάσθησαν· δένονται δὲ πάντοτε ἐπὶ μελαίνης βάσεως. Ἄλλ' οἱ ῥοδοειδεῖς, οἵτινες εἶναι πολὺ λεπτότεροι, καὶ παντάπασιν ὁμαλοὶ ὑποκάτω, δένονται ἐπάνω εἰς φύλαν λευκοῦ χρώματος, καταστίκτου ἐνίοτε μὲ μαῦρον· εἶναι δὲ φυσικὰ πολὺ μικρότερας ἀξίας παρὰ τοὺς ἔκλαμπρους. Ἐτι ὀλιγώτερον τιμῶνται οἱ τραπεξοειδεῖς· ἔ κόπτονται δὲ οὕτω μόνον αἱ ἱκανῆς μὲν ἐπιφανείας, ὀλιγωτάτης δὲ παχύτητος πέτραι. Τῶν Ἰνδικῶν νῆσον οἱ ἐντόπιοι ἔχουν εἰς ὑπόληψιν μεγίστην τὸν ἀδάμαντα· ἀλλὰ προτιμῶν τὸν τραπεξοειδῆ, νομίζοντες τὰ δύο ἄλλα εἶδη ὄχι τόσον ἀριόδια πρὸς καλλωπισμὸν, οὐδὲ τόσον μεγάλης ἀξίας.

Ἄπ' ὅλους τοὺς γνωστοὺς ἀδάμαντας μεγαλύτερος εἶναι ὁ σταλθεῖς ἐκ τῆς Βραζιλίας πρὸς τὴν βασιλίσαν τῆς Πορτογαλλίας τὸ 1746, ἃν ἦναι ἀληθῶς ἀδάμας, ἔ ὄχι λευκὸν τοπάζιον, ὡς ὑπέθεσαν τινές. Εὐρίσκεται δὲ ἀκόμη εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ τραχείαν κατάστασιν, καὶ ζυγίζει 1680 καράτια, (περὶ τὰς 12 οὐγγίας), τιμώμενος σχεδὸν τριάκοντα ἑκατομμύρια διστήλων.

Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ραῖτᾶ τῆς Ματτάν, εἰς τὴν νῆσον Βόρνεον, εὐρίσκεται μέγας τις ἀδάμας, ἔχων αὐτῆ σχῆμα, μὲ τινα ἐγκοπὴν πλησίον εἰς τὸ μικρότερον ἄκρον. Εὐρέθη δὲ εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν πρὸ περιῖπς μιᾶς ἑκατονταετηρίδος, καὶ ζυγίζει δύο οὐγγίας καὶ ἓν τέταρτον. Ἄλλ' ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀναμφιβόλους ἀδάμαντας, εἶναι ὁ ὑπὸ Ταυερνιέρου μνημονεύμενος ὡς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου Μογγόλου. Τὸ βάρος του, κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφεῖα, ὅστις τὸν ἐξέλιξεν ὁ ἴδιος, εἶναι 280 καράτια, (περὶ ἑξὶς δύο οὐγγίαι). Ὁ ἀδάμας οὗτος εὐρέθη εἰς τὸ Κόλορον τὸ 1550, καὶ λέγεται νὰ ἐτιμῆθη ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια διστήλων.

Ὁ ἐφεξῆς κατὰ τὸ μέγεθος εἶναι ἀδάμας τις Βραζιλιανός, ἀνήκων εἰς τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας, ἔξαισίον κάλλους, καὶ ζυγίζων 215 καράτια, (περίπου μίαν ἡμισυ οὐγγίαν).

Ὁ ἀδάμας, ὅστις καλλωπίζει τὸ σκῆπτρον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, εἶναι περίπου ἰσομεγέθης μὲ αὐτὸν περιστρεφάς· λέγεται δὲ ὅτι ἐχρημάτισε ποτὲ ὀφθαλμὸς εἰδῶλου τινὸς εἰς τὴν Σεριγγαίαν τῆς Καρνατικῆς. Στρατιώτης, λιποτακτῆσας ἀπὸ τὸ ἐν Ἰνδία Γαλλικὸν στράτευμα, ἔκαμε τρόπον νὰ γένη εἰς τῶν ἱερέων τοῦ εἰδῶλου τούτου, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἤθελεν ἐμπορέσειν νὰ κλέψῃ τὸν πολὺτιμον ὀφθαλμόν·—ἀφθ δὲ, τέλος, κατάρθωσε τὸν σκοπόν τῆτον, κατέφυγεν εἰς Μαδράς, ὅπῃ ἐπόλησε τὸν ἀδάμαντα εἰς τινα πλοίαρχον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου μετεπωλήθη εἰς ἓνα Ἰουδαῖον· ἐκ τούτου ἐπέρασεν εἰς τὰς χεῖρας ἐμποροῦ Ἑλληνοῦ, ὅστις τὸ 1766 ἐπρόσφερεν αὐτὸν διὰ πώλησιν εἰς τὸ Ἀμστελὸδαμον, ὅπου ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν πρίγκιπα Ὁρλόφφιον, διὰ τὴν αὐτοκρατορίσαν Αἰκάτερίναν, μὲ ποσότητα μεγίστην ἀργυρίου, ἐκτὸς ἐτησίαις πληρωμῆς 4,000 λιτρῶν στηλινῶν, ἐπὶ ζωῆς τοῦ πωλητοῦ.

Εἰς τὴν λαβίδα τῆς πολιτικῆς ῥομφαίας τοῦ Ναπολέοντος ἦτο κολλημένος ἀδάμας ὠραιότατος, κεκομμένος εἰς εἶδος ἔκλαμπρου, ἔ ζυγίζων σχεδὸν 137 καράτια, (περίπου τρία τέταρτα τῆς οὐγγίας). Τὸ κοινῶς ἱστορούμενον περὶ τοῦ ἀδάμαντος τούτου εἶναι ὅτι ἐπάρθη ἀπὸ τὴν κοίτην τῆς γενέσεώς του παρὰ τινος δούλου, ὅστις ἐκρυψεν αὐτὸν εἰς πληγῆν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ἐπίτιδες εἰς τὸν μηρόν του. Ἐφέρθη δὲ ἐκ τῆς Ἰνδίας εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ Γεωργίῃ Πιττ, κυβερνήτου τῆς ἐν Σουμάτρα Βεγκούλης, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐπωλήθη εἰς τὸν Λούκα τῆς Ἀνγλίας, ὅστις ἔβαλεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν πολυτίμων λίθων τοῦ Γαλλικοῦ θρόνου.

ΑΝΤΙΒΑΛΛΟΥΝ ὡσεπιπλέον οἱ ἄνθρωποι τὰ ἰσχυρότατα ἐμφράγματα εἰς τὴν φανεράν τυραννίαν· ἀλλὰ παραβλέπουν συχνὰ τὸν ἀνεπαίσθητον σκόληκα, ὅστις κατ' ὀλίγον τὰ τρώγει, καὶ δίδει τελευταῖον τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν κατακλύζοντα χεῖμαρρόν τόσον ἀσφαλεστέραν, ὅσον ἦτο βαθυτέρα κρυμμένη.—ΒΕΚΚΑΡΙΑΣ, μετὰφρ. ΚΟΡΑΗ.

Τὸ 1835 ἀπέθαναν εἰς τὴν Ρωσίαν 416 ἑκατονταετίαις. Ὁ γηραιώτερος εἶχεν ὑπερβῆν τὰ 135 ἔτη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατονταετῶν, οἵτινες ὑπερέβησαν τὰ 110 ἔτη, ἦτον 111.—ΕΦΗΜ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ.